

¹ Khi ấy, có những người Pha-ri-sêu và một số kinh sư tụ họp quanh Đức Giê-su. Họ là những người từ Giê-ru-sa-lem đến. ² Họ thấy vài môn đệ của Người dùng bữa mà tay còn ô uế, nghĩa là chưa rửa. ³ Thật vậy, người Pha-ri-sêu cũng như mọi người Do-thái đều nắm giữ truyền thống của tiền nhân : họ không ăn gì, khi chưa rửa tay cẩn thận ; ⁴ thức gì mua ngoài chợ về, cũng phải rảy nước đã rồi mới ăn ; họ còn giữ nhiều tập tục khác nữa như rửa chén bát, bình lọ và các đồ đồng. ⁵ Vậy, người Pha-ri-sêu và kinh sư hỏi Đức Giê-su : “Sao các môn đệ của ông không theo truyền thống của tiền nhân, cứ để tay ô uế mà dùng bữa ?” ⁶ Người trả lời họ : “Ngôn sứ I-sai-a thật đã nói tiên tri rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng :

Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng,
còn lòng chúng thì lại xa Ta.

⁷Chúng có thờ phượng Ta thì cũng vô ích,
vì giáo lý chúng giảng dạy chỉ là giới luật phạm nhân.

⁸ Các ông gạt bỏ điều răn của Thiên Chúa, mà duy trì truyền thống của người phạm.” ⁹ Người còn nói : “Các ông thật khéo coi thường điều răn của Thiên Chúa, để nắm giữ truyền thống của các ông. ¹⁰ Quả thế, ông Mô-sê đã dạy rằng : ‘Người hãy thờ cha kính mẹ’ và ‘kẻ nào nguyền rủa cha mẹ, thì phải bị xử tử !’ ¹¹ Còn các ông, các ông lại bảo : ‘Người nào nói với cha với mẹ rằng : những gì con có để giúp cha mẹ đều là ‘co-ban’ nghĩa là lễ phẩm đã dâng cho Chúa’ rồi, ¹² và các ông không để cho người ấy làm gì để giúp cha mẹ nữa. ¹³ Thế là các ông lấy truyền thống các ông đã truyền lại cho nhau mà huỷ bỏ lời Thiên Chúa. Các ông còn làm nhiều điều khác giống như vậy nữa !”

TÌNH YÊU GIÚP PHÂN ĐỊNH

Những người Pha-ri-sêu và các kinh sư hỏi Đức Giê-su: “Sao các môn đệ của ông không theo truyền thống của tiền nhân, cứ để tay ô uế mà dùng bữa?”... Người trả lời: “Các ông gạt bỏ điều răn của Thiên Chúa, mà duy trì truyền thống của người phạm”.
(Mc 7,5.8)

Suy niệm: Những người Pha-ri-sêu nại đến “truyền thống tiền nhân” để bắt bẻ Chúa Giê-su; nhưng Ngài vạch ra cho thấy những tập tục đó là do họ đề ra, và cũng chính họ ‘nâng cấp’ thành luật buộc. Rồi qua việc thực hành tỉ mỉ, họ cho rằng mình đang rất trung thành tuân thủ luật Chúa, nhưng thực chất là chiêu trò ‘mập mờ đánh lận con đen’ nhằm che đậy việc họ “gạt bỏ điều răn của Thiên Chúa”. Ngài dẫn chứng việc họ viện cố dâng cúng của cải cho Thiên Chúa để khước từ bốn phận phụng dưỡng cha mẹ. Và Ngài đưa ra tiêu chí để phân định: Mọi lề luật phải dựa trên “điều răn của Thiên Chúa” và phải được thực thi không chỉ “bằng môi bằng miệng” mà là với cả tấm lòng yêu mến.

Mời Ban: Truyền thống có thể góp phần tạo nên phong hóa và duy trì những giá trị cho xã hội. Nhưng chúng cũng có nguy cơ trở thành bình phong che đậy cái tôi ích kỷ, hẹp hòi và ganh ghét. Thánh Au-gút-ti-nô khuyên chúng ta: “Cứ yêu đi rồi bạn biết phải làm gì.” Tình yêu chính là tiêu chí phân định. Quả thật, Chúa dạy rằng ai yêu mến Ngài thì giữ giới răn của Ngài, đó là: “Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy yêu thương anh em” (Ga 15,12).

Sống Lời Chúa: Mỗi tối xét mình: Công việc phục vụ của tôi phát xuất từ tình yêu Chúa hay từ cái tôi ích kỷ?

Cầu nguyện: Lạy Chúa Giê-su, Đấng kiện toàn mọi sự, xin giải thoát con khỏi những định kiến, để chỉ sống theo Thần Khí Chúa mà thôi. Amen.